

HERMEFUGLEN FRA STJERNEFOSSEN

Del II

Skuespill av Sverre Aasen

Dette er del 2 av to skuespill med handling fra Thailand. Del 1 er "Prinsesse Sirikit og Krokoen, krokoto, krokotr...krokomille"

Medvirkende:

Bestefar

Wan (gutt)

Sonta (jente)

Cha (møller)

Kroko (gangster med krokodillecaps)

Risbonde (far til Son Lai)

Son Lai (gutt som jobber på risåkeren)

Hermefuglen (en snakkende fugl)

Dommeren

Scene 5: Drømmefuglen

(Det nærmer seg morgen i Ban Van Buk, og bestefar er som alltid først oppe. Han gjesper, strekker seg og snakker litt med seg selv. De var sent i seng på Loy Krathong kvelden, men i tillegg hadde det vært en urolig natt.)

Bestefar : Lurer på hva de har drømt om disse tassene ? I alle fall har de stjålet av nattesøvnen min, og det gjør de ikke ustraffet.

(Bestefar tar litt vann i en øse og skvetter Wan og Sonta i fjeset. Den kalde dusjen vekker begge og får dem fort på beina.)

Wan : Bestefar ! Jeg vil sove! Jeg har hatt mareritt hele natten.

Sonta : Det har jeg og. Forresten er det din skyld. Du skulle ikke□□□^ fortalt eventyret om prinsesse Sirikit.

Bestefar : Nå, nå ! Glemmer du ikke noe ?

Sonta : Hva da ?

Bestefar : Såvidt jeg husker var det to småtroll som ville ha enda flere eventyr.

Sonta: Ja, ja ! Men ikke så nifse.

Bestefar : Jeg synes nå ikke eventyret om prinsesse Sirikit er så nifst, men i søvne har dere sikkert blandet sammen all verdens. Det er slik drømmer blir til. Men fortell hva dere har drømt da !

Sonta : Ja, gjerne, men jeg vet ikke hvordan det gikk med hverken prinsessen, vismannen Shan eller ternene. Du vekket meg med den vannskvetten akkurat da fuglen til vismannen fløy inn i Stjernefossen....

Wan : Drømte du og det ?

Sonta : Det vet du godt. Vi drømte jo det samme. Har du glemt at du hele tiden maste på meg ?

Wan : Så rart ! I min drøm var det hele tiden du som maste på meg.

Bestefar : Men hvordan endte drømmen din Wan ?

Wan : Helt likt drømmen til Sonta. Vismannen Shan sendte fuglen sin gjennom Stjernefossen, men akkurat da□□□ den forsvant, ble lyset i fossen til vann.....

Bestefar : Merkelig! Husker dere hvorfor han sendte fuglen inn i fossen ?

(I det bestefar spør, blir Sonta og Wan stående og stirre på hverandre med store øyne. De husker plutselig hvilket oppdrag fuglen hadde fått.)

Begge : «Du skal fly til du finner en drøm som deles av to !»

(Så peker de på hverandre og fortsetter i kor.)

Oss to !

Bestefar:

(Mens de to står og gaper, klør bestefar seg i hodet.)

Dette høres merkelig. Hvordan så den fuglen ut ?

(Men ingen av dem svarer før han gjentar spørsmålet.)

Hallo ? Hvordan så den fuglen ut ?

Wan :

(Wan kommer først til hektene.)

Eh,..... eh, den hadde en blå hette på hodet, gult bryst og....

(Så overtar Sonta.)

Sonta : ...og røde vinger og sorte og hvite striper på kroppen ...!

Wan : Ja ! Akkurat sånn så den ut i min drøm.... eh, jeg mener i drømmen vår !

Bestefar : Bevare meg vel !

(Han kremter og rister på hodet.)

Sonta : Hva er det bestefar ? Tro□□r du oss ikke ?

Wan : Æresord og kors på halsen, vi lyger ikke !

Bestefar :

(Han fortsetter å kremte og riste på hodet mens de to spent venter å få høre hva han grubler på.)

Hør unger, det er noe jeg må fortelle, men sett dere så dere ikke faller om når dere hører det.

(Igjen rister han på hodet.)

Den fuglen dere snakker om...er her !

(Det blir måpende stillhet før duoen igjen korer.)

Begge : Hva ? Her i Ban Van Buk ?

Bestefar:
(Nå nikker bestefar ivrig for å bekrefte det han sa.)

Ja, men den har visstnok havnet i alvorlig trøbbel med eieren sin.

Wan : Hva slags trøbbel ?

Bestefar : Fuglen beskylder eieren for å kidnappe og selge barn. Og vet dere ikke at Son Lai forsvant på vei hjem fra rismarkene i går ?

Sonta : Nei, er det sant ? Son Lai bor jo ikke langt herfra med sin far.

Wan : Og i går hadde vi det så trøavelt med å lage papirbåter til Loy Krathong festen. Skynd deg å fortelle hva du har hørt, bestefar.

Bestefar : Det skal jeg jammen. Hør nå her.....

(Så forteller bestefar om ryktene som går.)

Scene 6: Kidnappingen

(I et skogholt i utkanten av noen rismarker, står to voksne godt i skjul av trær og skygger. De holder øye med folkene som arbeider ute på rismarkene. Den ene er mølleren Cha, som aldri er fornøyd med det han tjener på rismøllen sin, den andre kommer fra storbyen Bangkok. På hodet har han en caps med en lang skygge som er formet som kjeften på en krokodille. Han tilhører mafiaen i storbyen og kalles bare Kroko. En av de voksne som arbeider på rismarken er nabo til mølleren i skogen, og mølleren vet at naboen pleier å sende sønnen hjem en stund før arbeidsdagens slutt for å stelle til middag.)

Cha : Klokken er snart seks. Dersom naboen gjør som han pleier, sender han straks sønnen sin hjem for å lage ma□□t før kvelden.

Kroko : Hvem er det du mener av guttene ?

Cha : Det er han som har gul T - skjorte med en brodert rose på brystet og grå kortbukser.

Kroko : Javel, han ser ok. ut.

Cha : Gutten er både sterk og flink til å arbeide. Jeg kjenner ham godt.

Kroko : Flott ! Fabrikkeieren som skal kjøpe ham, vil bare betale for friske og sterke gutter.

Cha : For han der må du betale meg 500 bath !

Kroko : 500 bath ? Nei, nå er du for grådig. Jeg gir deg ikke mer enn 200 .

Cha : Hva ? Det er langt fra det som var avtalen. Gir du ikke 500 kan du fange ham selv.

Kroko :
(Gnir seg på haken og tenker seg om før han kommer med et nytt tilbud.)

Ok, da sier vi 300 bath.

Cha : Ikke en bath under 400 !

Kroko : 350 bath .

Cha : 375 bath ! Det er mitt siste tilbud !

(Han vender ryggen til Kroko og gjør seg klar til å gå.)

Kroko La gå ! 375 bath. Men da vil jeg ha ham allerede i dag.

Cha : Det skal du få.

(Han kikker på klokken.)

Nå går han hvert øyeblikk.

(Mølleren tar fram en klut og fisker opp et lite glass med et giftstempel på. Det er eter, et bedøvningsmiddel. Så hører de naboens stemme ute fra rismarken.)

Risbonden : Son Lai ! Klokken er seks. Det er på tide at du går hjem og lager kveldsmat til oss.

Son Lai :
(Setter fra seg en bunt med risstiklinger og retter ryggen.)

Javel, far, men jeg kan godt hjelpe til litt lenger.

Bonden : De□t vet jeg, sønn, men du har allerede gjort en voksen manns arbeid i dag. Du er sikkert like skrubbsulten som oss andre.

Son Lai : Ja, det skal bli godt med mat.

Bonden : Skynd deg avgårde nå. Vi andre er hjemme om en times tid.

Son Lai : Som du vil, far.

Bonden : Og en ting til, Son Lai. Se opp for fremmede. Ikke stopp for andre enn kjente.

Son Lai : Jeg vet det , far, men jeg møter nesten aldri andre enn naboen og snakkefuglen hans.

Bonden : Se likevel opp. Det er ikke mer enn en måned siden to gutter fra nabolandsbyen ble spurlost vekke.

Son Lai : Du trenger ikke bekymre deg, far. Nå løper jeg. Ha det så lenge.

Bonden : Ha det, gutten min.

(I skogholtet venter mølleren og Kroko.)

Kroko : Hørte du ? Tror du naboen din har mistanke til deg?

Cha : Neida, det er ingen her som aner at det var jeg som kidnappet og solgte de to.

Kroko : Vi får håpe det, men nå kommer gutten.

Cha : Ja, det er best du gjemmer deg. Han blir sikkert skremt av å se en fremmed.

(Kroko dukker bak noen tette busker, mens mølleren går ut på stien og later som om han leter etter noe han har mistet i det Son Lai kommer forbi.)

Son Lai : Hei, møller, har du mistet noe ?

Cha : Å, hei ! Ja, dessverre.

Son Lai : Hva da ?

Cha : Jeg har mistet kniven min, men den må ligge her i nærheten. Det er bare noen minutter siden jeg skar frukt med den.

Son Lai : Jeg skal hjelpe deg. Hvor var det du skar frukt ?

Cha : Fra det mangotreet der. Den ligger sikkert i gresset.

(Son Lai går under treet og bøyer seg ned. Med ryggen til ser han ikke at mølleren heller eter på kluten, og i neste øyeblikk tvinger mølleren tøyestykket stramt over ansiktet på gutten. Det blir en kort kamp før Son Lai synker sammen og besvimer.)

Cha : Kom, hjelp meg å bære ham til huset.

Kroko : Selvfølgelig, det der fikset du kjapt-

Cha : Men nå er det om å gjøre at ingen ser oss.

Kroko : Stakkars den som gjør det.

(Han trekker fram en stor kniv og vifter med den, men da blirmølleren sint.)

Cha : Få vekk kniven, din store dust. Dreper vi noen her er vi ferdige med denne handelen for godt.

Kroko : Ikke kall meg en dust en gang til. Blir vi tatt for kidnapping er det like ille som å bli tatt for mord.

Cha : Ok, men vi må skynde oss. Ta i !

(De løfter Son Lai sammen og får ham inn i møllerenes hu uten at andre enn møllerenes snakkefugl ser det.)

Scene 7: Fuglen snakker

(En time etterat Son Lai har gått for å stelle til mat, retter faren ryggen, trett og sulten. Det er på tide å komme seg hjem. En lang arbeidsdag er slutt, nå må han spise og kvile. Og hjemme venter sønnen, helt sikkert med god mat og noe godt å drikke. I alle fall tror han det.)

Risbonden: Jeg skulle ønske det ikke var så slitsomt å dyrke ris. Ryggen min er ikke så sterk som før.

(Han setter armene i siden og prøver å strekke ryggen, men klarer ikke helt å rette seg opp.)

Det er godt jeg har en flink og grei sønn til å hjelpe meg. Jeg vet ikke hvordan jeg skulle klart meg uten, og nå venter Son Lai sikkert på far med et godt måltid. Solen går snart ned, så det er vel på tide å komme seg hjem. Når mørket kommer er det ikke mye å se.

(Han kikker opp mot himmelen.)

Skjønt, i natt ser det ut til å bli stjerneklart.

(Han rusler hjemover, sliten, men likevel fornøyd, for bak ham bølger risåkeren i en svak kveldsbris. Det ser ut til å bli en godavling i år. Hjemme sparker han av seg sandalene ute på trammen og skal til å vaske seg, men oppdager til sin store overraskelse at vaskevannsfatet ikke står klart som det pleier.)

Det var rart. Son Lai glemmer aldri å sette fram vaskevannsfatet.

(Faren ser seg rundt. Kan det stå et annet sted? Samtidig snuser han ut i luften.)

Ikke dufter det godt av mat heller.

(Så merker han hvor stille det er i huset. Selv om det er varmt i luften, blir han kald nedover ryggen. Noe er galt. Han skjelver i stemmen da han roper på Son Lai.)

Son Lai! Son Lai?

(Han står som støpt fast i bakken, før han lavt prøver å trøste seg selv.)

Stakkars gutt! Han må ha vært så trett at han har sovnet fra alt.

(Så skyver han opp døren og går inn. Der er det ingen. Panikken tar Son Lais far.)

Son Lai! Hvor er du? Jeg er alt for trett til å holde på med gjemmeleken. Son Lai!

(Men ingen svarer, og hvor han ser og leter er det ikke spor etter sønnen.)

Han har ikke en gang vært hjemme. Her er alt som da vi gikk til risåkeren i morges. Hvor i all verden kan han ha gjort av seg ?

(Nå er faren virkelig engstelig. Son Lai er ikke den førstei Ban Van Buk som er blitt spurløst borte.)

Mølleren ! Jeg må spørre om han har sett ham. Så jeg ikke ham i et lite glimt i skogen rett før Son Lai løp hjem ? Jo, det er jeg nesten sikker på. I alle fall fløy den vakre fuglen hans fra grein til grein i skogkanten.

(Han får sandalene på seg i en fart og løper over til mølleren. Mølleren Cha, står utenfor i det faren til Son Lai kommer løpende. Han blir stående og hive etter pusten, og finner først ikke ord ...)

Risbonden : Eh,....jeg ...jeg.....

Cha :
(Rynker pannen og later som om han er forundret over sin ellers så rolige nabo.)

Nei, men, kjære nabo, ta det med ro. Hva er det som er galt ?

Bonden :
(Klarer å roe seg litt ned.)

Unnskyld, unnskyld at jeg kommer busende slik, men.....

(Igjen stokker ordene seg for ham.)

...men det er sønnen min, Son Lai...har du ?....

Cha : ...har jeghar jeg hva, kjære nabo....?

Bonden: Gutten min.... gutten min er borte ! Han gikk hjem fra rismarkene for å stelle til mat som han alltid gjør, men.... men da jeg kom til huset en time senere, var han ikke der... hadde ikke... hadde ikke vært der i det hele tatt... ?

(Han slår fortvilet og oppgitt ut med armene.)

Cha :
(Legger an en beroligende tone.)

Ja, ja, nabo, men du vet jo hvordan gutter på den alderen er. Han har sikkert truffet noen kamerater, og så har de fristet han med seg ned til badefossen. Der har de vel hatt det så kjekt at han har glemt hele middagen.

Bonden : Nei, nei ! Son Lai er ikke slik. Gutten min ville laget maten ferdig først og lekt senere.

Cha : Da beklager jeg, kjære nabo, men her har han ikke vært....

(Han har ikke mer enn såvidt sagt det siste, før en vakker fugl med blå hette på hodet, gult bryst, røde vinger og svart- og vitstripet kropp, nebbete bla◻nder seg inn i samtalen.)

Fuglen : Hadde gutten din gul T - skjorte og grå kortbukser ?

(Både Cha og Son Lais far blir stående tause og måpende før faren stammer forbauset til svar.)

Bonden : J...ja...?

Fuglen : Var det brodert en rød rose på T - skjorten ?

Bonden : J...ja...men hvordan.....?

Cha :
(Prøver å jage fuglen, men den bytter skulder og snakker uforstyrret videre selv om eieren prøver å hindre det.)

Gode nabo ! Ikke hør på hermefuglen min, den sier så mye tull

Bonden : Men,men hvordan kan den vite at gutten min har gul T - skjorte med en rød rose ...og,....og hvis den hermer, hvem har lært den akkurat dette på så kort tid....? Jeg forstår ikke ?

Cha : Fuglen min farter s◻◻å mye omkring. Den har vel sett sønnen din ute på markene...

Fuglen : Det er riktig, ute på markene og her i huset. Mølleren bedøvet og fanget sønnen din i skogen. Sammen med Kroko bar de ham inn her.

Bonden : Hva...hva er det fuglen sier ?

Cha : Kjære nabo ! Fuglen er alldeles på styr. Du kan ikke tro på et ord av hva den sier ...?

Fuglen : Mølleren har solgt sønnen din til Kroko fra Bangkok for 375 bath.

Cha : Nei, nå tier du stille din dumme fugl ! Hvis ikke ribber jeg fjærene av deg og koker suppe på deg.

Fuglen: Mølleren har sovemedisin i skapet der borte. Bare se etter om ikke det stemmer, og sønnen din er ikke den første

han har solgt til krokoene i Bangkok.

(Faren til Son Lai går til skapet og finner sovemedisinen sammen med kluten.)

Bonden : Hva i all verden skal du med sovemedisin på en klut, og hvem i all verden skal jeg tro på ?

(Han rister fortvilet på hodet.)

Cha : Du kan ikke mene at det går an å tro på en dum fugl ? Og jeg skal ikke koke suppe på den, men grille den med fjærene på om den sier så mye som et ord til !

Bonden : Nei, det skal du ikke gjøre, i alle fall ikke før landsbyens dommer har hørt hva fuglen har å si. Jeg går til dommeren med en gang og spør om han kan komme hit allerede i morgen for å høre på fuglen.

Cha : Det er det verste jeg har hørt ! Stoler du mer på et dumt fjærkre enn på meg, din gode nabo ?

Bonden : Jeg vet neimen ikke hva jeg skal tro, men det vet nok dommeren, og om fuglen har rett, blir det verst for deg. Da skal du i fengsel for resten av livet.

(Han hytter sint med en knyttenevne oppunder nesen på Cha før han snur seg og går for å finne dommeren og få ham med seg tilbake neste dag. Da faren til Son Lai er gått, valser Cha rasende fram og tilbake på golvet, mumler for seg selv og river seg i håret. Dette kan bli farlig for ham om dommeren tror på fuglen.)

Cha : Din forræderiske fjørdott ! Her gir jeg deg mat og husrom og så angir du meg ! Jeg burde knekke nakken på deg.

Fuglen : Da kommer dommeren i hvert fall til å tro på naboen din og kaste deg i fangehullet.

Cha : Ja, og hva så ? I fengsel havner jeg uansett om du forteller det samme til dommeren som du sa til naboen.

Fuglen : Og det fortjener du. Tenk å selge barn til krokoene. Det må være den verste av alle forbrytelser.

Cha : Å, ti stille med deg, din nebbete fjærball !

Fuglen : Jeg snakker så mye jeg vil så lenge det jeg sier er sant !

Cha : Hm ! Jasså, så det gjør du,....sier det som er sant....?
□Hm, hm, der satte du meg jammen på noe, så sant, så sant....!

(Et skummelt smil brer seg i ansiktet på mølleren Cha, og han fortsetter med å humme samtidig som han klapper på en messingkrukke og flere ganger ser fra den til fuglen og tilbake. Så går han ut og ser opp på himmelen.)

Hm, hm, det ser ut til å bli en stille og stjerneklar natt.

(Han gnir seg i hendene, og hummingen blir etter hvert til nifs latter. En ondskapsfull idé tar form i hodet.)

Jada, du kan selvfølgelig si så sant du bare vil, men jeg gidder ikke høre mer på deg, he, he, og i morgen...? I morgen kommer ingen andre heller til å gidde høre på deg, aller minst... dommeren, ...he, he...

(Så tar han messingkrukken og setter den over fuglen slik at den ikke lenger kan se noe som helst, bare høre.....)

He, he... nå skal vi se, ... eller det vil si, jeg skal se mens du får nøye deg med å lytte til været. Det blir nokså sikkert stjerneklar art, men det får ikke du noen glede av. Tvert i mot tror jeg det kommer til å fossregne, lyne og tordne over hodet på deg, he, he, he...!

(Dermed setter han idéen sin ut i livet. Hele natten slår han på krukken med en stokk så det høres ut som torden for den innestengte fuglen, og fra en øse lar han det dryppe vann ned på krukken så det høres ut som regn.)

Scene 8: Dommen

(Det har ennå ikke lysnet i Ban Van Buk, og mens Cha slår med stokken på messingkrukken, gjør bestefar en stopp i fortellingen. Han er blitt tørst av snakkingen og må ta seg en slurk vann. Gjennom stillheten som oppstår, trenger en lyd seg inn i det spinkle huset. Sonta hører den først.)

Sonta : Hysj !

Wan : Hysj ? Vi er jo stille som mus når bestefar forteller.

Sonta : Ja, men hør ! Noen slår på messing. Jeg hører det på klangen.

(Wan og bestefar rynker pannen og anstrenger seg for å høre.)

Bestefar : Jeg hører ingenting, jeg er nok for gammel og litt tunghørt. Men er det lyden fra messing sier du ?

Wan : Ja, Sonta har rett. Lyden bærer langt en så flott natt. Men hvor kommer den fra ?

Bestefar: Det må vi finne ut, og det så fort som mulig, for om jeg ikke tar mye feil, så er det eieren av fuglen som slår på en messingklokke.

Sonta : Hvordan i all verden kan du tro det ?

Bestefar : Fordi det finnes et eldgammelt eventyr om en fugl som en gang sladret på eieren sin. Kanskje har mølleren Cha lest akkurat det, og så gjør han som i eventyret ; setter fuglen under en messingklokke og lurert den til å tro at det er uvær i natt, og det er det jo ikke.

Wan : Kom, Sonta, vi må finne ut om lyden kommer fra huset til mølleren Cha.

(Han ser på ansiktene til bestefar og Sonta at de tenker det samme som han. Øyeblikket etter er de av sted, og siden det ikke er særlig langt fra dem til mølleren Cha, er de kjapt framme. Akkurat da er det stille, bare lyden av vann som sildrer når ørene deres.)

Sonta : Kan du høre lyden av messingklokken nå ?

Wan : Nei, bare lyden av vann som drypper,

Sonta: Da har vi kanskje løpt feil.

(Men hun har ikke sagt det før Cha igjen slår på klokken, og nå er ingen av dem i tvil lenger : lyden kommer fra møllerenes hus.)

Wan : Hva skal vi gjøre ?

Sonta : Ingenting, bare komme oss hjem til bestefar og spørre om han kan fortelle hele det eldgamle eventyret. Først da vet vi hva vi må gjøre i morgen. Kom !

(Neste dag kommer faren til Son Lai sammen med dommeren til mølleren Cha. Faren nøler ikke med å anklage Cha.)

Risbonden : Ærede dommer. Dette er mannen som i går kidnappet min sønn, Son Lai, og solgte ham til en kroko fra Bangkok.

Dommer : Jeg hører hva du sier, men hvem har fortalt deg □□dette ? Har du noe bevis ?

Bonden : Jeg har ikke noe bevis, men mølleren snakkende fugl har fortalt meg det.

Cha : Det er riktig at jeg har en fugl i huset som kan snakke, men det er ikke jeg som har lært den det. Fuglen kan finne på å si hva som helst, og jeg håper dommeren ikke er like lett å lure som naboen min.

Dommer : Hva mener du med det, min gode mann ? Tror du jeg er dum ?

Cha : Å, nei ! Fri og bevare meg for å si noe slikt. Det jeg mener å si er at fuglen lyger så det renner av den selv om jeg er snill og gir den både mat og husly.

Bonden : Det sa du i går og, men la nå dommeren høre hva fuglen har å si.

Dommer : Nettopp ! Jeg har mye å gjøre og liten tid, så la fuglen svare på det jeg spør om i en fart.

(Han henvender seg til fuglen.)

Nå, vakre fugl, er det sant at mølleren som gir deg mat og husly kidnapper og selger barn til krokoer i Bangkok ?

Fuglen : Det er sant. Jeg så risbondens sønn både ute på rismarken og i mølleren hus i går. Mø□□lleren fanget og bedøvet gutten med sovemedisin på en klut da han løp hjem for å stelle mat til seg selv og sin far. Sovemedisinen og kluten finner du i mølleren skap.

Dommer :
(Ser etter i skapet og finner sovemedisinen og kluten.)

Fuglen har rett. Her er sovemedisin og klut. Hvordan forklarer

du det, møller ?

Cha : Jeg behøver ikke å forklare det, herr dommer. Det er ikke forbudt å ha hverken eter eller klut i hus.

Dommer : ...Eh...det er nok riktig, hm, hm.

(Han henvender seg til fuglen igjen.)

Vakre fugl, hvordan kan du vite at det var risbondens sønn du så ?

Fuglen : Fordi gutten hadde grå kortbukse og en gul T - skjorte med en brodert, rød rose på brystet .

Bonden : Det stemmer. Gutten min hadde akkurat den T - skjorten på seg da han gikk hjem fra rismarken i går.

Dommer : Nå, hva sier du til det, møller ?

Cha : Jeg forstår fremdeles ikke hvordan dommeren kan høre mer på en dum fugl enn på det jeg sier.

Dommer : Den vakre fuglen må være svært klok□□□ siden den kan snakke like godt som oss mennesker, og ennå har jeg ikke hørt at den har sagt noe som er galt.

Mølleren : Pøh ! Den snakker mer tull enn sant. Bare still den et annet spørsmål. Spør for eksempel hvordan været var i natt.

Dommer : Det kan jeg selvfølgelig.

(For tredje gang henvender han seg til fuglen.)

Nå, vakre fugl, hvordan var været i natt ?

Fuglen : Å, fysjom ! I natt var det mørkt og stormfullt, vinden blåste, regnet øste ned og det tordnet alldeles fryktelig.

Dommer :
(Rykker til i forundring.)

Hva er det du sier ?

Fuglen : Hører du dårlig ? Været var forferdelig i hele natt.

Dommer : Bevare meg vel !

(Han henvender seg til risbonden.)

Hva er det du har fått meg med på ?

Bonden : Men....men....?

Mølleren :
(Triumferende)

Der kan du høre, ærede dommer. Som vi alle vet, så var det en stille og nydelig natt med måneskinn. Kan du nå dømme meg for noe av alt det tullet denne fuglen sier ?

Dommer :
(Fnyser av sinne.)

Nei, du er uskikkelig. Denne dumme og løgnaktige fuglen har satt ditt liv i fare. Den bør heretter ikke regnes som menneskenes venn. Du kan jage den tilbake til skogen, eller slakte og spise den.

Mølleren : ...hehe...takk, takk, ærede dommer. Jeg skal nok finne en passende straff for fjærdotten.

Dommer : Det er godt, og du risbonde må se til å skaffe deg bedre vitner enn lystløgnere med nebb. Farvel !

(Han snurrer rundt på hælen og vil gå, men akkurat da dukker bestefar, Wan og Sonta opp.)

Bestefar : Herr dommer ! De bør ikke gå riktig ennå. Mine barnebarn har noe viktig å fortelle om denne saken.

Dommer :
(Snur seg overrasket igjen.)

Hva behager ?

Bestefar : Wan og Sonta vil gjerne fortelle Dem et gammelt eventyr....

Dommer:
(Tror nesten ikke sine egne ører og holder på å eksplodere.)

Hva ? Nå går det for langt ! Holder dere meg for narr ? Det skal i så fall koste både dere og risbonden dyrt ! Eventyr ! Høh !

Bestefar : Ja, ja, vi vet at det høres ut som en dårlig spøk, men....?

Dommer :
(Bestefar stopper, for plutselig synes det å gå et lys opp for dommeren. Han blir stående og vippe opp og ned på tærne, samtidig som han tydeligvis prøver å sette ord på noe ved å gape flere ganger tett på hverandre uten å få fram en lyd. Men da han omsider klarer det, går han mot mølleren og setter pekefingeren på nesen hans.)

Ha ! Så det trodde du, altså !

Mølleren : Hva mener dommeren nå....?

Dommer : Tenke seg til ! Her lot jeg meg nesten lure av det gamle knepet med messingbollen.

(Han lukker øynene og puster dypt og lettet ut. Så vender han seg til Wan og Sonta som har holdt seg tause slik skikken er i Thailand.)

Vet dere hva min gamle bestefar sa til meg når han fortalte eventyr og historier ? Han sa....

(Mer behøver han ikke si, for Wan og Sonta sier videre i kor :)

Wan og

Sonta : ... at ingen fikk høre en ny historie før de selv kunne fortelle den han sist fortalte....

Dommer : Nettopp, og slik bør det også være, selv om de□□t denne gangen ble en annen slutt på eventyret. Nå er det nemlig du møller som havner i buret ! Og der kan jeg love deg at du blir lenge om du ikke sier hvor Son Lai er. Forstått ?

Mølleren : Jada, jada.